

VIŠI SUD U PODGORICI
Kž. br. 2166/08

U IME NARODA

Viši sud u Podgorici, u vijeću sastavljenom od sudija Kojović Radula, kao predsjednika vijeća, Ivanović Sretena i Vučinić Stanke, kao članova vijeća, uz učešće namještenika suda Djordjević Radojke, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih P. S., zbog krivičnog djela nesavjestan rad u službi iz člana 417 st. 2 u vezi st. 1 KZ i H. S., zbog krivičnog djela nesavjestan rad u službi iz člana 417 st. 2 u vezi st. 1 KZ u sticaju sa krivičnim djelom falsifikovanje službene isprave iz člana 414. st. 1 Krivičnog zakonika odlučujući o žalbi Osnovnog državnog tužilaštva u Baru izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Baru K. br. 692/06 od 25. 06. 2008. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 17. 03. 2009. godine, donio je

P R E S U D U

Odbija se, kao neosnovana, žalba Osnovnog državnog tužilaštva u Baru i potvrđuje presuda Osnovnog suda u Baru K. br. 692/06 od 25. 06. 2008. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Baru K. br. 692/06 od 25. 06. 2008. godine optužena P. S. je na osnovu člana 363 tač. 3 ZKP oslobođena od optužbe zbog krivičnog djela nesavjestan rad u službi iz člana 417 st. 2 u vezi st. 1 KZ, a optužena H. S., je sa istih razloga oslobođena od optužbe zbog krivičnog djela nesavjestan rad u službi iz člana 417 st. 2 u vezi st. 1 KZ u sticaju sa krivičnim djelom falsifikovanje službene isprave iz člana 414 st. 1 KZ, a kod opisa radnji datih u izreci te presude. Istom presudom odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava prvostepenog suda.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavilo Osnovno državno tužilaštvo u Baru zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, a sa predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje.

U sjednici vijeća razmotreni su cjelokupni spisi predmeta ispitana pobijana presuda u granicama propisanim članom 388 st. 1 ZKP, te ocijenjeni navodi izjavljene žalbe, pa je vijeće našlo da je:

- žalba neosnovana.

U postupku donošenja pobijane presude nijesu počinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 376 st. 1 ZKP, na čije postojanje ovaj sud, saglasno članu 388 st. 1 tač. 1 ZKP, pazi po službenoj dužnosti.

Podignutom optužnicom optuženim je stavljeno na teret izvršenje krivičnog djela iz člana 417 st. 2 u vezi st. 1 KZ, jer je, kako to stoji u na glavnom pretresu izmijenjenoj optužnici, radnjama optuženih tamo opisanim "nastupila teška povreda biračkog prava oštećenog".

Ocijenom navoda odbrane optuženih i svih provedenih dokaza, kako pojedinačno tako u njihovoj međusobnoj vezi, prvostepeni sud je nesumnjivo utvrdio da do povrede biračkog prava oštećenog nije došlo, jer je isti svoje biračko pravo ostvario glasanjem na referendumu. Utvrdivši tu odlučnu činjenicu, čije se utvrdjene ne spori izjavljenom žalbom, prvostepeni sud je pravilnom primjenom člana 363 tač. 3 ZKP optužene oslobodio od optužbe zbog krivičnog djela iz člana 417 st. 2 u vezi st. 1 KZ, jer nije dokazano da je došlo do teške povrede prava drugog, pa time ni do izvršenja krivičnog djela iz člana 417 st. 2 u vezi st. 1 KZ.

Neosnovano se izjavljenom žalbom tvrdi da je kod utvrđenja da nema dokaza da je nastupila teška povreda prava drugog, koja posledica je zakonom propisana, optužene trebalo osloboditi po osnovu člana 363 tač. 1 ZKP. Ovo sa razloga što se po tom osnovu donosi oslobadjajuća presuda ako u opisu radnji optuženog datog u optužnici nedostaje neki od bitnih elemenata bića krivičnog djela ili pak postoji neka od okolnosti iz Krivičnog zakonika zbog kojih određeno djelo nije krivično djelo. Ukoliko pak, kao u konkretnom slučaju, sud utvrdi da nema dokaza za postojanje kojeg od bitnog elementa krivičnog djela osnov za donošenje oslobadjajuće presude je član 363 tač. 3 ZKP.

Pobijanom presudom prvostepeni sud je nesumnjivo utvrdio da nije došlo do povrede biračkog prava oštećenog, pa time nije došlo ne samo do teške, već ni do teže povrede prava oštećenog. Bez značaja su, zato, navodi izjavljene žalbe da sud nije obrazložio da li je došlo do teže povrede prava oštećenog ako već nije došlo do teške povrede tog prava.

Ne postojanje dokaza da je učinilac postupao sa umišljajem, kada je umišljaj bitan element bića krivičnog djela, jest osnov za donošenje oslobadjajuće presude po osnovu člana 363 tač. 3 ZKP, a ne po osnovu člana 363 tač. 2 ZKP, kako se to neosnovano ističe izjavljenom žalbom, pa su dalji navodi izjavljene žalbe s tim u vezi bez značaja za donošenje odluke.

Provedenim dokazima prvostepeni sud je nesumnjivo utvrdio da je optužena H. S. u rješenje broj 032-06-1274 od 28. 03. 2008. godine unijela podatak da je B. S. umro ubijedjena da je to tako, te da je taj podatak unijela na osnovu neposrednog provjeravanja. Nema dokaza da je optužena H. S. u javnu ispravu unijela lažan podatak - da je činjenicu smrti utvrdila na osnovu izvoda iz matične knjige umrlih.

Kod takvog stanja stvari osnovano je prvostepeni sud optuženu H. S., na osnovu člana 363 tač. 3 ZKP oslobio od optužbe zbog krivičnog djela iz člana 414 st. 1 KZ.

Sa iznijetih razloga, a s pozivom na član 396 ZKP odlučeno je kao u izreci ove presude.

VIŠI SUD U PODGORICI

Dana 17. 03. 2009. godine

Zapisničar,
Radojka Djordjević, s.r

Predsjednik vijeća,
Radule Kojović, s.r